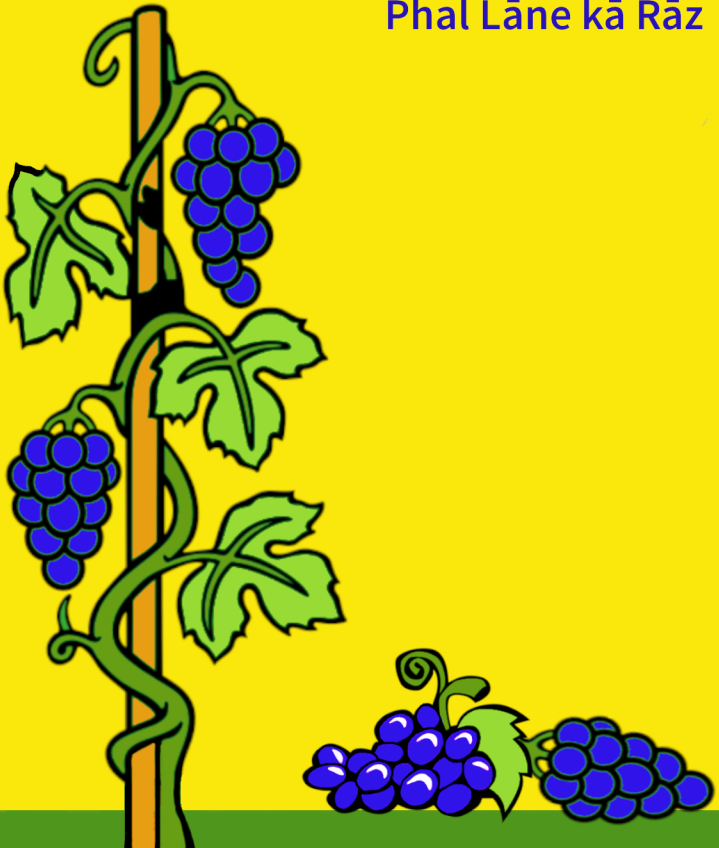

Main Angūr kī Bel Hūñ

Phal Lāne kā Rāz

main angūr kī bel hūnī. phal lāne kā rāz

I am the Vine. The Secret of Bearing Fruit

by Bakhtullah

[*Ao, Khud Dekh Lo 29*]

(Urdu—Roman script)

© 2024 www.chashmamedia.org

published and printed by

Good Word, New Delhi

The title cover is a collage including Clker-Free-Vector-Images <https://pixabay.com/vectors/grape-purple-grapes-vines-vine-25323/>;
ditto <https://pixabay.com/vectors/grapes-green-plants-vines-climbing-36209/>.

Bible quotations are from UGV.

for enquiries or to request more copies:

askandanswer786@gmail.com

Fahrist

Angūr kī Bel kī Tāqat Pāo	1
Angūr kī Bel kā Phal Lāo	7
Angūr kī Bel kī K̄hushī Manāo	10
Angūr kī Bel kī Āzādī Apnāo	12
Bel Nahīn To Phal Nahīn	14
Injīl, Yūhannā 15:1-17	17

Apnī maut se pahle pahle Īsā Masīh ne apne shāgirdoñ ko kuchh hidāyāt diñ. In hidāyāt kā ek maqsad yih thā ki us ke chale jāne ke bād un ke dil mazbūt raheñ. Sāth sāth wuh unheñ āne wāle nae zamāne ke lie taiyār karnā chāhtā thā—us zamāne ke lie jo Rūhul-quds kā zamānā bhī kahlātā hai. Īsā Masīh kah chukā thā ki mere jāne ke bād Rūhul-quds nāzil hogā. Us ke wasīle se main bhī tumhāre sāth rahūngā. Ab us ne ek naī bāt chheṛī. Bāt kyā thī? Rūhānī phal lāne kā mazmūn. Rūhul-quds kyon īmāndār meñ basegā? Wuh īmāndār kī zindagī meñ rūhānī phal lāne ke lie us meñ basegā. Yih samjhāne ke lie Masīh ne angūr kī bel kī misāl pesh kī. Pahlī bāt,

Angūr kī Bel kī Tāqat Pāo

Īsā Masīh ne farmāyā,

Maiñ angūr kī haqīqī bel hūñ aur merā bāp māli hai. Wuh merī har shāḳḳh ko jo phal nahīñ lātī kātḳar pheñk detā hai. Lekin jo shāḳḳh phal lātī hai uskī wuh kāñṭ-ḳhāñṭ kartā hai tāki zyādā phal lāe. (Yūhannā 15:1-2)

► *Angūr kī bel kaun hai?*

Īsā Masīh.

► *Angūr kā māli kaun hai?*

Ḳhudā bāp.

► *Bel kī shāḳḳheñ kaun haiñ?*

Bel kī shāḳḳheñ wuh haiñ jo Īsā Masīh par īmān lāe haiñ. Īmān ke bāis wuh shāḳḳh kī tarah us se juṛe rahte haiñ.

► *Kyā bel kī shāḳḳheñ bel ke binā zindā rah saktī haiñ?*

Nahīñ. Wuh murjhā jāti haiñ.

► *Wuh kyon murjhā jāti haiñ?*

Bel kā ras shāḳḳhoñ ko phalne-phūlne detā hai. Ras meñ bel kī tāqat hai. Jab yih ras shāḳḳh

tak nahīn pahuñchtā to shāḅh murjhā jātī hai.
Shāḅh apne āp meñ kuchh nahīn hai.

► *Mālī aisī sūkhī shāḅh ke sāth kyā kartā hai?*

Wuh use kāṭkar pheñk detā hai.

► *Kyā aisī shāḅh kisī kām kī hai?*

Nahīn. Wuh be-kār hai. Aisī shāḅh meñ mazbūtī nahīn hai. Sūkhī shāḅh sirf jalāne lāyq hai.

► *Lekin jo shāḅh phal lātī hai us ke sāth mālī kyā kartā hai?*

Wuh uskī kāñṭ-chhāñṭ kartā hai.

► *Kyon?*

Kāñṭ-chhāñṭ zarūrī hai tāki shāḅh behtarīn phal lāe.

► *Kāñṭ-chhāñṭ se shāḅh kis tarah zyādā phal lātī hai?*

Mālī kī koshish yih hotī hai ki har be-kār aur bīmār hissā dūr kare tāki bel kā pūrā ras phal tak pahuñche. Wuh fazūl chīzoñ meñ zāyā na ho jāe. Tab hī phal sab se achchhā banegā.

► *Ham is se apne bāre meñ kyā sīkh sakte haiñ?*

- Jo shāgird Masīh par īmān lātā hai wuh nae sire se paidā hotā hai. Tab wuh nāzuk koṅpal bankar angūr kī bel se phūṭne lagtā hai. Barhte barhte wuh achchhī-ḳhāsī shāḳh ban jātā hai. Jo rūhānī tāqat use hāsil hai wuh use Masīh se miltī rahtī hai. Masīh kī zindagī use tar-o-tāzā rakhtī hai. Agar īmāndār bel kā ras āne na de to na sirf Masīh kī yih tāqat balki Masīh ḳhud uskī zindagī se dūr ho jāegā. Tab uskī rūhānī zindagī sūkh jāegī aur wuh pheṅkne lāyq ho jāegā.

Masīh kā shāgird Yahūdāh aisā ādmī thā. Us ne Masīh kā shāgird bankar uskī har bāt sunī. To bhī us ne use andar se rad kiyā. Lekin is kī zarūrat nahīn ki ham Īsā Masīh ko khule taur par rad karen. Yih kāfī hai ki ham apnī zindagī par uskī hukūmat na mānen.

- Jo shāgird Masīh se juṛā rahtā hai Ḳhudā bāp uskī kānṭ-chhānṭ kartā hai. Behtarīn phal lāne kī shart to yahī hai ki wuh hamārī kānṭ-

chhāṅṅ kare. Zarūrī hai ki har be-kār aur bīmār hissā dūr kiyā jāe tāki hamārī zindagī ḡhūb phal lāe.

- *Ham kyā kar sakte haiṅ tāki hamārī zindagī meṅ bel kī tāqat ḡhatm na ho jāe?*

Barī bāt yih hai ki ham Masīh ko har tarah se apnī zindagī meṅ āne deṅ. Ki hamārī ḡhalat harkateṅ aur duniyā kā kūrā-karkaṅ ras kā rāstā band na karen.

- *Jab hamārī kāṅṅ-chhāṅṅ hotī hai to kyā diqqat nahīṅ hotī?*

Diqqat zarūr hotī hai. Islie zarūrī hai ki hameṅ kāṅṅ-chhāṅṅ kā maqsad yād rahe. Hameṅ yaqīn hai ki hamārā ilāhī mālī māhir hai, ki wuh jāntā hai ki kyā karnā hai. Uskī nīyat achchhī hai, aur wuh hone nahīṅ degā ki ham janglī ho jāeṅ. Uskā pūrā dhyān is par rahtā hai ki ham phal lāeṅ. Yih bāt yād karnā bahut ahm hai tāki ham mushkilāt se dochār hote waqt māyūs na ho jāeṅ.

► *Kyā angūr kī bel ko bhī diqqat hotī hai?*

- Be-shak. Kaī tarah kī diqqat hotī hai. Jo muqaddas aur pāk hai us se ham juṛ jāte haiñ—ham jo kamzor aur nāqis insān haiñ. Bel ko hamārī yih kamzoriyān bardāsht karnī paṛtī haiñ.
- Murdā shāḵh ko sahnā bhī mushkil hai aur use kāṭne se bhī bel ko taklīf hotī hai.
- Lekin bel ko yih bhī bardāsht karnā paṛtā hai ki zindā shāḵheñ ekdam ṭhīk-ṭhāk nahīñ hotīñ. Tab kāṅṅ-chhāṅṅ kā zarūrī kām bel ko bhī taklīf pahuñchātā hai.

Hamārā āqā kitnā halīm hai ki wuh yih sab kuchh roz baroz bardāsht kartā hai!

► *Is kām meñ Rūhul-quḍs kā kyā hāth hai?*

Rūhul-quḍs ke zariye Masīh ḵhud hamāre dilon meñ bastā hai. Usī se hamen̄ Īsā Masīh kī tāqat miltī hai. Aur usī ke zariye Ḵhudā bāp māli kām kartā rahtā hai. Dūsri bāt,

Angūr kī Bel kā Phal Lāo

Masīh ne farmāyā,

Jo shākh bel se kaṭ gaī hai wuh phal nahīn lā saktī. Bilkul isī tarah tum bhī agar tum mujh meñ qāym nahīn rahte phal nahīn lā sakte. (Yūhannā 15:4)

- ▶ *Har paudhe kā sab se ahm maqsad kyā hotā hai?*
Har paudhe kā maqsad yih hotā hai ki wuh phal lāe.
- ▶ *Har phal kā kyā maqsad hotā hai?*
 - Phal ko khāyā jā saktā hai. Uskā ek maqsad khāne wāle ko taqwiyyat denā hai.
 - Lekin phal kā sab se ahm maqsad yih hai ki wuh bīj paidā kare.
- ▶ *Bīj se kyā paidā hotā hai?*
Nayā paudhā. Bahut bār ek hī phal meñ kāī bīj hote haiñ. Ek phal se kāī paudhe ug āte haiñ.
- ▶ *Hamārā phal lāne kā kyā maqsad hai?*

- Pahle yih ki ham Īsā Masīh ke namūne par chaleñ. Uskī halīmī, uskī muhabbat, uskī hikmat ham meñ sarāyat kare.
- Dūsre yih ki ham dūsroñ ke lie barkat kā bāis hoñ. Ki ham se dūsre bhī imān lāeñ. Ki wuh bhī nae sire se paidā hokar Rūhul-quds pāeñ. Hāñ, ki wuh khud phal lāne lageñ.

Ġharz Masīh par imān lāne se hamārī zindagī ūpar se niche tak badal jātī hai. Imān lāte waqt ham ek anokhe safr par nikalte haiñ—aisā safr jis meñ challenge bhī hote haiñ aur khushiyāñ bhī, khatre bhī aur sukūn bhī. Safr kā maqsad phal hai, safr kī manzil hamārā āsmānī ghar. Dhyān deñ ki phal lāne ke lie hameñ ek khās hathiyār diyā gayā hai. Īsā Masīh ne farmāyā,

Agar tum mujh meñ qāym raho aur main tum meñ to jo jī chāhe māngo, wuh tum ko diyā jāegā. (Yūhannā 15:7)

► *Hameñ phal lāne ke lie kyā hathiyār diyā gayā hai?*

Māngne yānī duā kā hathiyār. Duā meñ ham har māmālā us ke sāmne rakh sakte haiñ. Is meñ hamārā ek ḳhās namūnā hai—Īsā Masīh.

► *Īsā Masīh kyon hamārā namūnā hai?*

Jab Īsā Masīh is duniyā meñ āyā to duā kā yih hathiyār us ke hāth meñ rahtā thā. Bahut bār likhā hai ki wuh duā karne kisī wīrān jagah chalā gayā. Aur Ḳhudā bāp ne uskī sunī. Us ne use bahut phal baḳhsh diyā.

► *Us ne use kaun-sā phal baḳhsh diyā?*

Ham hī uskā phal haiñ.

► *Duā kā hathiyār us ke lie itnā ahm kyon thā?*

Islie ki is se wuh har pal apne bāp kī qurbat meñ rahtā thā. Is se āpas kī muhabbat qāym-o-dāym rahtī thī. Isī se use ḳhidmat karne kī tāqat miltī thī. Dhyān deñ ki duā kā ek hī maqsad hai—yih ki ham Ḳhudā kī qurbat meñ raheñ, ki hamārī us se muhabbat taqwiyaat pātī rahe. Tab hī ham uskī tāqat hāsil karte raheñge, wuhī tāqat jo

angūr kī bel se miltī hai. Tab hī ham ṭhik-ṭhāk phal lāte raheṅge. Islie Īsā Masīh ne farmāyā,

Merī muhabbat meñ qāym raho.
(Yūhannā 15:9)

Jab ham duā meñ lage rahte haiñ tab ham uskī muhabbat aur qurbat meñ qāym rahte haiñ. Isī qurbat meñ rahne se ham māṅgeṅge to wuh hamārī sunkar hameñ phal dilāegā. Uskī qurbat meñ nahīñ raheṅge to hamārī sunī nahīñ jāegī aur ham phal nahīñ lāeṅge.

► *Kyā āpko duā kī yih qurbat aur muhabbat hāsil huī hai? Kyā āp duā se phal lāe haiñ?*

Tisrī bāt,

Angūr kī Bel kī Ḳhushī Manāo

Īsā Masīh ne farmāyā,

Maiñne tum ko yih islie batāyā hai tāki merī Ḳhushī tum meñ ho balki tumhārā dil Ḳhushī se bharkar chhalak uṭhe. (Yūhannā 15:11)

Masīh par īmān kā ek aḥm natījā ḡhushī hai. Yih ām ḡhushī nahīn hai. Yih usī kī ḡhushī hai—wuh ḡhushī jis ne ḡunāh aur maut par fath pāī hai.

► *Kyā āpko yih bharpūr ḡhushī hāsil hai? Aisī ḡhushī jo dil se chhalak uṡhtī hai?*

Dāūd nabī ne sadiyoṅ pahle ek mashhūr zabūr meṅ ḡhudā kī yih ḡhrī ḡhushī bayān kī,

Tū mere dushmanoṅ ke rūbarū mere sāmne mez bichhākar mere sar ko tel se tar-o-tāzā kartā hai. Merā pyālā terī barkat se chhalak uṡhtā hai.

(Zabūr 23:5)

Kitnā sukūn, kitnī ḡhushī in alfāz se zāhir hotī hai! Jab ham ḡhud ḡhushī talāsh karte haiṅ to yih ḡhushī khokhlī sābit hotī hai. Lekin jab Īsā Masīh hameṅ apnī ḡhushī dilātā hai to ham sachmuch ḡhush hote haiṅ chāhe dushman hamāre rūbarū kyoṅ na ho.

► *Kyā āpko angūr kī ḡhrī ḡhushī hāsil hai?*

Chauthī bāt,

Angūr kī Bel kī Āzādī Apnāo

Īsā Masīh ne farmāyā,

Tum mere dost ho agar tum wuh kuchh karo jo main tum ko batātā hūn. Ab se main nahīn kahtā ki tum ġhulām ho, kyonki ġhulām nahīn jāntā ki uskā mālik kyā kartā hai. Is ke bajāe mainne kahā hai ki tum dost ho, kyonki mainne tum ko sab kuchh batāyā hai jo mainne apne bāp se sunā hai. (Yūhannā 15:14-15)

► *Īsā Masīh ke shāgird ab se kyā haiñ?*

Wuh us ke dost haiñ.

► *Ab se wuh kyā nahīn haiñ?*

Ab se wuh ġhulām nahīn haiñ.

► *Jo ġhulām nahīn hai wuh kyā hai?*

Wuh āzād hai.

► *Āzād hone aur ġhulām hone meñ kyā farq hai?*

Ġhulām kā farz hai ki wuh mālik kā har hukm pūrā kare. Wuh inkār nahīn kar saktā. Is ke ulaṭ dost apnī āzādī se dūsre kī bāt pūrī kartā

hai. Masīh ke shāgird ḵhushī se uskī hidāyāt par chalte haiñ. Islie nahīn ki wuh majbūr haiñ balki islie ki wuh apne āqā ko ḵhush rakhnā chāhte haiñ.

- *Īsā Masīh ḡhulām aur dost meñ ek aur farq bayān kartā hai. Wuh kyā hai?*

Ġhulām nahīn jāntā ki mālik kyā kartā hai. Yahūdī shariāt ke ḡhulām hī the. Is ke muqābale meñ Īsā Masīh ne hameñ najāt dekar sab kuchh batā diyā hai jo fathmand zindagī guzārne ke lie zarūrī hai. Wuh nahīn chāhtā ki ham andhe dhund us ke pīchhe ho leñ. Wuh chāhtā hai ki ham samajh-būjh kar uskī har bāt māneñ.

- *Ek bār phir shariāt aur fazal meñ farq kī jhalak dikhāi detī hai. Farq kyā hai?*

Īsā Masīh kī āmad se pahle Isrāīlī shariāt ke ḡhulām the. Wuh shariāt ke ahkām par chalne par majbūr the. Unheñ dost kī āzādī nahīn thī jo āzādī aur ḵhushī se Ḵhudā kī rāh par chaltā hai.

Dekho, K̄hudā nahīn chāhtā ki ham majbūrī se uskī marzī karen. Wuh chāhtā hai ki ham āzādī se uskī marzī pūrī karen. Yahī fazal kā matlab hai.

- *Jo āzād nahīn hai wuh kyon mālik ke hukm par chaltā hai?*

Use ḍar hai, aur wuh sazā se bachnā chāhtā hai.

- *Jo āzād hai wuh kyon dost ke hukm par chaltā hai?*
Wuh na ḍartā hai na sazā ke bāre meñ sochtā hai. Wuh itnā hī chāhtā hai ki dost k̄hush ho. Achchhe gharāne meñ bhī aisā hī hotā hai. Achchhe gharāne meñ har ek k̄hushī se ghar ke farāyaz adā kartā hai. Use ḍar nahīn ki sarparast sazā degā. Use pūrī ummīd hai ki sarparast kahegā ki shābāsh beṭā, shābāsh beṭī!

Ākhirī bāt,

Bel Nahīn To Phal Nahīn

- *Ham kis tarah jān sakte haiñ ki ham ghulām yā dost haiñ?*

Masīh ne farmāyā,

Tum ne mujhe nahīn chunā balki mainne tum ko chun liyā hai. Mainne tum ko muqarrar kiyā ki jākar phal lāo, aisā phal jo qāym rahe. Phir bāp tum ko wuh kuchh degā jo tum mere nām meñ māngoge. Merā hukm yahī hai ki ek dūsre se muhabbat rakho.

(Yūhannā 15:16-17)

► *Kyā ġhulām apne āpko chhuṛā saktā hai?*

Nahīn. Jo ġhulām hai wuh apne āpko āzād nahīn kar saktā. Wuh to zanjīron meñ jakṛā rahtā hai. Ham bhī apne āpko Masīh ke āzād dost nahīn banā sakte haiñ. Sirf wuhī hamen āzād kar saktā hai.

Jab Īsā Masīh ne salīb par apnī jān dī to us ne maut aur gunāh par fath pākar ġhulāmī ke bandhan toṛ ḍāle. Ab se jo us par imān lātā hai wuh yih āzādī pātā hai. Tab use mālūm ho jātā hai ki yih merā apnā kām nahīn thā, kyonki maiñ khud baḡhud gunāh aur maut se āzādī hāsil nahīn kar saktā thā. Tab wuh angūr kī bel

kī shāḵh bankar bel kī tāqat pātā hai, aur wuh phalne-phūlne lagtā hai. Uskī koñpleñ nikaltī haiñ, phal lagtā hai. Be-shak mālī uskī kāñṭ-ḥhāñṭ kartā rahtā hai. Phir bhī uskā dil ek ajīb-sī ḵhushī se bharā rahtā hai. Kyonki wuh jāntā hai ki yih islie ho rahā hai ki main achchhā-ḵhāsā phal lāūñ. Masīh ḵhud ne mujhe chun liyā hai tāki main āzād aur phaldār zindagī guzārūñ aur ek din us ke pās pahunch jāūñ.

- *Ham kis tarah mālūm kar sakte haiñ ki Īsā Masīh ne hamen chun liyā hai?*

Phal lāne se aur phal lāne ke hathiyār yāñī duā se. Usī se ham din badin angūr kī bel kī qurbat aur tāqat hāsīl karte rahte haiñ.

- *Kyā āpko phal lāne kā tajribā huā hai?*

Injil, Yūhannā 15:1-17

Maiñ angūr kī haqīqī bel hūñ aur merā bāp māli hai. Wuh merī har shāḵh ko jo phal nahīñ lātī kāṭkar pheñk detā hai. Lekin jo shāḵh phal lātī hai uskī wuh kāñṭ-chhāñṭ kartā hai tāki zyādā phal lāe. Us kalām ke zariye jo maiñne tum ko sunāyā hai tum to pāk-sāf ho chuke ho. Mujh meñ qāym raho to maiñ bhī tum meñ qāym rahūngā. Jo shāḵh bel se kaṭ gaī hai wuh phal nahīñ lā saktī. Bilkul isī tarah tum bhī agar tum mujh meñ qāym nahīñ rahte phal nahīñ lā sakte.

Maiñ hī angūr kī bel hūñ, aur tum uskī shāḵheñ ho. Jo mujh meñ qāym rahtā hai aur maiñ us meñ wuh bahut-sā phal lātā hai, kyonki mujh se alag hokar tum kuchh nahīñ kar sakte. Jo mujh meñ qāym nahīñ rahtā aur na maiñ us meñ use be-fāyda shāḵh kī tarah bāhar pheñk diyā jātā hai. Aisī shāḵheñ sūkh

jātī haiñ aur log un kā ḍher lagākar unheñ āg meñ jhoñk dete haiñ jahāñ wuh jal jātī haiñ. Agar tum mujh meñ qāym raho aur maiñ tum meñ to jo jī chāhe māngo, wuh tum ko diyā jāegā. Jab tum bahut-sā phal lāte aur yoñ mere shāgird sābit hote ho to is se mere bāp ko jalāl miltā hai. Jis tarah bāp ne mujh se muhabbat rakhī hai usī tarah maiñne tum se bhī muhabbat rakhī hai. Ab merī muhabbat meñ qāym raho. Jab tum mere ahkām ke mutābiq zindagī guzārte ho to tum merī muhabbat meñ qāym rahte ho. Maiñ bhī isī tarah apne bāp ke ahkām ke mutābiq chaltā hūñ aur yoñ uskī muhabbat meñ qāym rahtā hūñ.

Maiñne tum ko yih islie batāyā hai tāki merī ḡhushī tum meñ ho balki tumhārā dil ḡhushī se bharkar chhalak uṭhe. Merā hukm yih hai ki ek dūsre ko waise pyār karo jaise maiñne tum ko pyār kiyā hai. Is se barī muhabbat hai

nahīn ki koī apne dostoñ ke lie apnī jān de de. Tum mere dost ho agar tum wuh kuchh karo jo main tum ko batātā hūñ. Ab se main nahīn kahtā ki tum ġhulām ho, kyonki ġhulām nahīn jāntā ki uskā mālik kyā kartā hai. Is ke bajāe mainne kahā hai ki tum dost ho, kyonki mainne tum ko sab kuchh batāyā hai jo mainne apne bāp se sunā hai. Tum ne mujhe nahīn chunā balki mainne tum ko chun liyā hai. Mainne tum ko muqarrar kiyā ki jākar phal lāo, aisā phal jo qāym rahe. Phir bāp tum ko wuh kuchh degā jo tum mere nām meñ māñgoge. Merā hukm yahī hai ki ek dūsre se muhabbat rakho.